

STEČAJNI UPRAVITELJ
Ivica Matas, dipl. iur.
Put Gimnazije 55, 22 000 Šibenik
Tel: 022 / 200 – 327
Mob: 091 / 2543 878

U Šibeniku, 23. veljače 2021. godine

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

P-225/2020

Tužitelj: mr.sc. **TOMISLAV BURIĆ**, Šibenik, Ante Starčevića 2, OIB: 06356015796,
zast. po pun. Ivana Koudela, odv. u BURIĆ I KOUDELA odvjetničko društvo
d.o.o., Šibenik

Tuženik: **POLJOPRIVREDNA ZADRUGA ORLOVAČA-KIJEVO, zadruga**
branitelja u stečaju, Kijevo, Kijevo 0, OIB: 59823909646, *zastupana po*
stečajnom upravitelju Ivici Matasu, odvjetniku u Šibeniku

Radi: *isplate 30.000,00 kn*

ODGOVOR NA TUŽBU

U gornjoj pravnoj stvari stečajni upravitelj tuženika je zaprimio tužbu dana 29. siječnja 2021. godine koja je 23. lipnja 2020. godine zaprimljena kod Trgovačkog suda u Zadru, te u otvorenom roku daje sljedeći odgovor na tužbu.

Uvodno, tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći pritom da tužitelj apsolutno ničim nije dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva.

Naime, nije sporno da je tužitelj kao punomoćnik zastupao tuženika u postupku pred Općinskim sudom u Kninu, broj P-592/05.

Nadalje, u tom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Kninu pod poslovnim brojem P-592/05, tužitelja PZ Orlovača zastupane po pun. Tomislavu Buriću, odvjetniku u Šibeniku, protiv tuženika 1. Komunalno poduzeće d.o.o. iz Knina i 2. Grad Knin, Knin, radi naknade štete, presudom Općinskog suda u Kninu od dana 24. ožujka 2010. godine u točki I. naloženo je tuženicima da u **roku od 60 dana na dijelu nekretnine u vlasništvu tužitelja, označene kao čest.zem. 4223/1 K.O. Knin, solidarno poduzmu društveno opravdane mjere pobliže navedene u točki I. izreke**, te je određeno da se tuženici alternativno mogu osloboditi

te obveze ako tužitelju solidarno isplate procijenjene troškove poduzimanja navedenih mjera u iznosu od 2.385.652,70 kn, dok je **u preostalom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbijen**, i to u dijelu kojim isti traži naknadu prekomjerne štete do dana podnošenja tužbe u iznosu od 9.736.999,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 30. srpnja 2005. godine do konačne isplate, a od tada pa nadalje, dok ne budu poduzete društveno opravdane mjere, za svaku daljnju godinu u veličini od 5% od navedenog iznosa štete, odnosno u iznosu od po 486.850,00 kn godišnje sa zakonskom zateznom kamatom od 31. srpnja 2005. godine do konačne isplate.

Dokaz: *preslika presude Općinskog suda u Kninu, P-592/05 od dana 24. ožujka 2010. godine,*

Protiv predmetne presude u tom postupku PZ Orlovača kao tužitelj je podnio žalbu, pobijajući je zbog svih žalbenih razloga iz odredbe čl. 353. st. 1. ZPP-a, te je presudom Županijskog suda u Šibeniku, Gž-1271/2010-2 od 12. studenog 2012. godine žalba tužitelja odbijena kao neosnovana, te je u osporenom dijelu (toč. II. i III. izreke) potvrđena presuda Općinskog suda u Kninu od 24. ožujka 2010. godine, P-592/05.

Dokaz: *preslika presude Županijskog suda u Šibeniku, Gž-1271/10 od 12. studenog 2012. godine, uvid u spis Općinskog suda u Kninu, poslovni broj P-592/05*

Nadalje, u ovršnom postupku temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Kninu broj P-592/05 koji se vodio pred Općinskim sudom u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, poslovni broj Ovr-273/13, ovrhovoditelja PZ Orlovača-Kijevo, zadruga branitelja, zastupana po pun. Tomislavu Buriću, odvjetniku u Šibeniku, protiv ovršenika 1. Komunalno poduzeće d.o.o. Knin i 2. Grad Knin, doneseno je rješenje o ovrsi od dana 11. rujna 2013. godine radi ispunjenja obveze tuženika Komunalnog poduzeća d.o.o. Knin i Grada Knina te izricanja sudskih penala u iznosu od 10.000,00 kn mjesečno te rješenje o ovrsi od dana 24. prosinca 2015. godine radi naplate sudskih penala u iznosu od 20.000,00 kn za razdoblje od dana 21. lipnja 2015. godine pa do 21. kolovoza 2015. godine, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

Dokaz: *pravomoćno rješenje Općinskog suda u Kninu od dana 11. rujna 2013. godine, Ovr-273/13 (u spisu), uvid u spis Općinskog suda u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, PU Ovr-325/15 (Ovr 273/13)*

Naknadno, ugovorom o ustupu potraživanja od dana 9. studenoga 2015. godine, sklopljenom između PZ Orlovača-Kijevo kao Ustupatelja i odvjetnika mr.sc. Tomislava Burića iz Šibenika kao Preuzimatelja, u čl. 1. ugovorne strane su suglasno utvrdile da je Preuzimatelj zastupao Ustupatelja pred Općinskim sudom u Kninu u parničnom postupku P-592/05 kao i pred Općinskim sudom u Kninu u ovršnom postupku Ovr-273/13 između Ustupatelja kao ovrhovoditelja i Dužnika kao ovršenika. Nadalje, predmetnim ugovorom utvrđeno je kako je Dužnicima kao ovršenicama naknadni rok za solidarno ispunjenje obveze utvrđene pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Kninu, P-592/05 od 24. ožujka 2010. godine, te kako je točkom II. pravomoćnog i ovršnog rješenja Općinskog suda u Kninu broj: Ovr-273/13 od dana 11. rujna 2013. godine, određeno da ako Dužnici kao ovršenici ne ispune svoju obvezu ni u naknadnom roku, dužni su isplatiti Ustupatelju kao ovrhovoditelju iznos od 10.000,00 kn za svaki mjesec zakašnjenja te je u st. 3. čl. 1. istog Ugovora suglasno utvrđeno

kako temeljem **Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine Preuzimatelj ima pravo na odvjetničku nagradu u gore navedenim postupcima od 20%.**

Isto tako, u članku 2. predmetnog ugovora, ugovorne strane suglasno su utvrdile da ustupatelj ustupa preuzimatelju dio od 20% od tražbina iz čl. 1. toč. 2. ovog ugovora, odnosno 2.000,00 kn mjesečno

Dokaz: *Ugovor o ustupanju potraživanja od 9. studenoga 2015. sklopljen između PZ Orlovača-Kijevo, zadruga branitelja kao Ustupatelja i odvjetnika mr.sc. Tomislava Burića iz Šibenika kao Preuzimatelja, u spisu*

Međutim, iz naprijed navedenog proizlazi kako tužitelj u pravomoćno okončanom postupku pred Općinskim sudom u Kninu, broj P-592/05 nije postigao uspjeh u novčanom iznosu od 9.736.999,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama obzirom da je taj dio tužbenog zahtjeva pravomoćno odbijen, već je djelomično prihvaćen tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se tuženicama Komunalno poduzeće d.o.o. Knin i Gradu Kninu nalaže poduzimanje društveno opravdane mjere pobliže navedene u točki I. izreke predmetne presude.

Isto tako, rješenja o ovrsi koja su donesena temeljem pravomoćne i ovršne presude pod brojem P-592/05 se odnose samo na činjenje, odnosno istima se zahtijeva ispunjenje obveze poduzimanja društveno opravdanih mjera na dijelu nekretnine kat. čest. broj 4223/1 K.O. Knin, dok se novčani iznos od 20.000,00 kn, odnosno kasnije 2.000,00 kn mjesečno odnose na sudske penale prema Komunalnom poduzeću d.o.o. Knin i Gradu Kninu, dakle, ne odnose se na postignuti uspjeh u parnici temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine.

Dokaz: *uvid u Ugovor o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine*

Nadalje, temeljem odredbe Tbr. 39 toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, u imovinskopравnim predmetima odvjetnici mogu sa strankom pismeno ugovoriti nagradu za rad i u razmjeru s uspjehom u postupku, odnosno u pravnim radnjama koje će za stranku poduzeti. Gornja granica ugovorenog postotka ne može prijeći 30% od ukupno ostvarenog uspjeha.

Isto tako, stečajni upravitelj tuženika niže navodi tumačenje UO HOK, posl.br. 6609/2007 od 8. prosinca 2007. godine i tumačenja usvojena na sjednici UO HOK-a 13. studenog 2010. godine i potvrđena na sjednici UO HOK 17. ožujka 2011. godine, koja glase:

Tumačenje Tbr. 39 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

U slučaju kada odvjetnik ima zaključen ugovor o zastupanju sa strankom kojom uglavljuje nagradu u postotnom iznosu, a priznati parnični trošak iznosi više od dosuđene glavnice s kamatama, tada se odvjetniku ima priznati cijeli dosuđeni parnični trošak po odbitku gotovih izdataka stranke.

Tumačenje Tbr. 39. toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

1. Pri obračunu nagrade prema Tbr. 39. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika osnovicu za obračun nagrade čini zbroj glavnice i kamata, dok dosuđeni trošak zastupanja pripada odvjetniku; 2. odvjetnik ima pravo naplatiti od stranke u slučaju iz toč. 1. trošak zastupanja samo ako je taj trošak dosuđen i dospio za naplatu ili je pak naplaćen. Trošak zastupanja je dospio kada se može naplatiti ovršnim putem; 3. U slučaju zaključenja ugovora između odvjetnika i stranke sukladno odredbi Tbr. 39. toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, obveza obračuna nastaje u trenutku ostvarenja – ispunjenja uvjeta iz toč. 2. ovog Tumačenja.

Prema odredbi Tbr. 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, odmjeravanje i naplata troškova na teret protivne stranke ne utječe na obračun troškova između odvjetnika i stranke za izvršeni rad i izdatke u vezi s izvršenim radom. Na zahtjev stranke odvjetnik je dužan sastaviti pismeni obračun naknade za izvršeni rad i gotovih izdataka, uz predložene Tarife.

Tumačenje Tbr. 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

1. Potpisivanjem punomoći, odvjetnik i stranka zaključuju ugovor o nalogu; 2. Odvjetnik je obavezan obračunati nagradu za svoj rad kada ispunji nalog stranke u cijelosti; 3. Odvjetnik je ispunio nalog stranke pravomoćnom i ovršnom odlukom u pravnoj stvari i/ili otkazom zastupanja i/ili opozivom punomoći odvjetniku.

Dokaz: izlist sa internetske stranice www.hok-cba.hr (tumačenje tbr. 39; tumačenje Tbr. 39. toč. 3. i Tbr. 43 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika)

Dakle, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i njenom tumačenju, tužitelj je ispunio nalog tuženika PZ Orlovača donošenjem pravomoćne i ovršne presude u postupku pred Općinskim sudom u Kninu, broj P-592/05, a za koji postupak su zaključili Ugovor o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine te je tužitelj tada bio u obvezi obračunati nagradu za svoj rad te mu je tada tražbina dospjela.

Prema tome, cjelokupno potraživanje tužitelja prema tuženiku je dospjelo svakako prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, slijedom čega osporavani tužbeni zahtjev nipošto ne predstavlja obvezu stečajne mase budući da temelj tužbenog zahtjeva može biti isključivo tražbina temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine, a ne Ugovor o ustupanju potraživanja od 9. studenog 2015. godine jer je potonjim ugovorom samo regulirano ustupanje radi ispunjenja tražbine temeljem osnovnog pravnog posla, i to Ugovora o pružanju pravnih usluga.

Dokaz: rješenje Trgovačkog suda u Zadru od dana 4. ožujka 2019. godine, poslovni broj St-224/18, u spisu

Nadalje, sukladno odredbi čl. 88. st. 2. i 4. Zakona o obveznim odnosima, kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoju tražbinu samo radi ispunjenja, njegova se obveza gasi, odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljenu tražbinu; **u slučaju ustupanja radi ispunjenja dužnik ustupljene tražbine može ispuniti svoju obvezu i prema ustupitelju**, čak i kad je obaviješten o ustupanju.

Obzirom da u ovom postupku nije sporno da Komunalno poduzeće d.o.o. Knin i Grad Knin nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom isplaćuju tuženiku izrečene sudske penale u mjesečnim anuitetima od po 5.000,00 kn svaki, to sukladno odredbi čl. 88. st. 2. i 4. ZOO-a, temelj tužbenog zahtjeva tužitelja ne može biti samo Ugovor o ustupanju potraživanja između stranaka zaključen 9. studenog 2015. godine kao akcesornom pravnom poslu, već i osnovni pravni posao, odnosno Ugovor o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine, a temeljem kojeg ugovora tužitelju ipak ne pripada pravo na traženu isplatu jer u tom postupku nije postignut uspjeh po kojem bi tužitelju pripadalo 20% od ostvarenog uspjeha.

Dakle, nedvojbeno proizlazi da se sudski penali naplaćeni u ovršnom postupku ne mogu smatrati ostvarenim uspjehom u parničnom postupku pod brojem P-592/05, a stoga niti obvezom stečajne mase po čl. 156. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona.

Slijedom svega navedenog, punomoćnik tuženika predlaže da sud u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja te istog obveže na naknadu parničnog troška.

***Tuženik zastupan po
stečajnom upravitelju:***

Ivica
Matas

Digitalno potpisao: Ivica
Matas
DN: c=HR, o=HRVATSKA
ODVJETNIČKA KOMORA,
2.5.4.97=VATHR-9776050006
6, ou=Signature, sn=Matas,
givenName=Ivica,
serialNumber=PNOHR-98549
799157, cn=Ivica Matas
Datum: 2021.02.23 14:27:42
+01'00'

Prilog:

- kao gore

PRESUDA

U ime Republike Hrvatske, Općinski sud u Kninu po sucu ovog suda Ani Jeleč-Pecirep kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Poljoprivredne zadruge Orlovača iz Kijeve koju po punomoći zastupa Tomislav Burić odvjetnik u Šibeniku, protiv tuženika 1. Komunalno poduzeće d.o.o. iz Knina, Kralja Dmitra Zvonimira br. 11, 2. Grad Knin, Knin, Dr. Franje Tuđmana br. 2., koje po punomoći zastupa Šime Mrdeža odvjetnik iz Šibenika, radi naknade štete, nakon glavne rasprave zaključene dana 09. ožujka 2010. godine u nazočnosti zakonskog zastupnika tužitelja Marinka Čavke s punomoćnikom i zakonskog zastupnika tuženika 1. direktorice Nataše Pokrovac s punomoćnikom, na ročištu za objavu odluke dana 24. ožujka 2010. godine,

Presudio je

I. Nalaže se tuženiku 1. Komunalnom poduzeću d.o.o. iz Knina i tuženiku 2. Grad Knin iz Knina da u roku od 60 dana (šezdesetdana) solidarno poduzmu slijedeće društveno opravdane mjere na dijelu čest.zem. 4223/1 k.o. Kninu u tužiteljevu vlasništvu i to:

- da izgrade novi (privremeni) zatvoreni kanalizacijski sustav u dužini od 150 metara sa četiri revizijska okna. Prema izračunu broja korisnika koji su spojeni na odvodni kanalizacijski sustav izračunava se promjer cijevi (pretpostavka promjera 1000 mm),

- skinu sloj zagađene zemlje II-V kategorije u dubini od 70 cm s površine od 3395 m² (umanjena površina od 3625m² za površinu odvodnog kanala od 230 m²), utovare i istu odvezu do predviđene lokacije- pretpostavljene udaljenosti do 10 km. U izračunu volumena potrebnog odvoza zemlje povećava se iznos za 20% po osnovi rasute zemlje.

- izvrše ispumpavanje otpadnih voda i čišćenja sloja mulja iz zemlje odvodnog kanala cijelim plaštom u dužini od 150 metara i odvezu to sve na deponij.

- izvrše odvoz kamena i otpadnog materijala koji je služio svrsi zaštite objekata od prelijevanja otpadnih voda (nasip) i izvrše njegovo poravnanje s razinom ostalog terena.

- izvrše dovoz zemlje na skinuti sloj, u površini od 3395m², iste kategorije – pretpostavljena lokacija Kosovo polje (udaljenost cca 10 km) što podrazumijeva plaćanje zemlje po m³, utovar, prijevoz, istovar i njegovo planiranje; sve u roku od 60 dana.

Alternativno se tuženici mogu osloboditi predmetne obveze ako tužitelju solidarno isplate procijenjene troškove poduzimanja navedenih mjera u iznosu od 2.385.652,70 kuna (dvamilijunatristotineosamdesetpettisučašeststotinapedesetdvjekuneisedamdesetlpa).

II. Odbijaju se tužbeni zahtjevi tužitelja u preostalom dijelu koji glase:

„Nalaže se tuženicima 1. i 2. da solidarno isplate tužitelju iznos od 9.736.999,00 (devetmiliuna sedamstotridesetšestisučadevetstodevedesetdevet kuna) na ime naknade prekomjerne štete, uvećano za zakonsku zateznu kamatu koja teče od 30. srpnja 2005.godine do potpune isplate. Nalaže se tuženicima 1. i 2. da solidarno isplate tužitelju dodatnih 486.850,00 kuna (četiristoosamdesetšestisučaasamstopedeset kuna) godišnje za svaku daljnju godinu počevši od 31. srpnja 2005.g. pa sve dok ne budu poduzete društveno opravdane mjere

da se spriječi nastupanje štete ili da se ona smanji tj. do izgradnje adekvatnog kanalizacijskog sustava duž navedenog terena, uvećano za zakonsku zateznu kamatu tekuću od 31. srpnja 2006.g. pa do potpune isplate“.

III. Nalaže se tužitelju da tuženicama u roku od 15 dana naknade troškove postupka u iznosu od 305.363,60 kuna (tristotinepestisućatristšezdesettrikuneišesdesetlipa).

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi od 29. srpnja 2005.godine i daljnjem tijeku postupka tvrdi da je posjednik i knjižni vlasnik nekretnine katastarske oznake čest. zem. 4223/1 k.o. Knin, odnosno čest. zem. 321/1, čest. zem. 327, čest. zgr. 948 i čest. zgr. 952 k.o. Kninsko polje, zemljišnoknjižne oznake koju u naravi čine tvornica stočne hrane, silos i dvorište. Tužitelj da je predmetnu nekretninu stekao u stečajnom postupku i od stečajnog dužnika Agroprokerade d.d. u stečaju temeljem ugovora o kupoprodaji od 24. studenog 2004. i tabularne isprave o uknjižbi nekretnina od 17. prosinca 2004.g. a u posjed predmetnih nekretnina je stupio 17. prosinca 2004.godine. Preko dijela navedene nekretnine prelazi kanalizacijski ispust u vidu otvorenog kanala nedovršenog sustava kanalizacije Grada Knina, i iz kojeg se sadržaj fekalija i otpadnih voda širi na okolno zemljište time da se tužitelju nanosi materijalna šteta i to u obujmu iznad onog koji bi tužitelj trebao trpjeti u slučaju da je kanalizacijski sustav Grada Knina dovršen, tj. da se fekalije i otpadne vode provode preko navedene nekretnine kroz zatvoreni sustav cijevi, a ne kroz otvoreni kanal iz kojeg se razlijevaju fekalije i otpadne vode, i šire neugodni mirisi kao što je sada slučaj, zbog čega tužitelj trpi prekomjernu štetu, budući je predmetna djelatnost u svezi kanalizacije opće korisna. Uobičajeno je da se zbog prelaska kanalizacijskog sustava cijevi preko nekretnine trpi određena šteta, te da se takva šteta ne nadoknađuje. U ovom slučaju, suprotno tome dolazi do razlijevanja sadržaja kanalizacije iz otvorenog kanala što prelazi uobičajenu granicu koja uzrokuje prekomjernu štetu. Tuženici 1. i 2. da su solidarno odgovorni za istu i to tuženik 1. kao pravna osoba koja upravlja sustavom kanalizacije a tuženik 2. kao jedini vlasnik i osnivač iste. Zbog toga predlaže sudu da obveže tuženike da poduzmu društveno opravdane mjere da se spriječi nastupanje štete ili da se ona smanji, odnosno poduzimanjem određenih mjera radi sanacije stanja predmetne nekretnine nastalog zbog predmetnog kanalizacijskog ispusta i izljeva sadržaja istog na dio tužiteljeve nekretnine, zbog čega je tužitelj onemogućen u svom poslovanju. Pored toga, predlaže sudu da tuženike obveže da tužitelju naknade prekomjernu štetu nastalu do podnošenja tužbe u ukupnom iznosu od 9.736.999,00 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 30. srpnja 2005.g. do isplate, te da solidarno tužitelju naknade i daljnju štetu koju tužitelji od tog vremena pa nadalje trpe u godišnjem iznosu od po 486.850,00 kuna, koji iznosi da su utvrđeni po sudskim vještacima.

U odgovoru na tužbu i kasnijem tijeku postupka tuženici su se usprotivili tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći da tužitelji ničim nisu dokazali niti stvarnu štetu, niti prekomjernu, zbog čega tuženici nisu u obvezi naknaditi istu. Tim više što predmetni kanalizacijski ispust kao takav postoji već preko 30 godina, da je pravni prednik tužitelja neovisno od toga nesmetano obavljao poslovnu djelatnost bez da mu je uslijed predmetnog kanalizacijskog ispusta bila pričinjena bilo kakva šteta, osobito ne u obujmu u kojem tužitelji potražuju u ovom postupku. Predmetni potraživani iznos da premašuje u znatnoj mjeri kupoprodajnu cijenu po kojoj je tužitelj kupio predmetne nekretnine u stečaju, pa je očit nesrazmjer između isplaćene cijene i potraživane štete. Iznos iste da je utvrđen i temelji se na pretpostavkama, a ne na konkretnim pokazateljima, budući tužitelj od kada je kupio i stupio u posjed predmetne nekretnine na istoj ne obavlja nikakvu poslovnu djelatnost, nekretnine su u

cijelosti zapuštene i neodržavane. Prigovorio je i površini koja je zahvaćena predmetnim kanalizacijskim ispustom, na koji suviše da je priključen i sam tužitelj. Neovisno od navedenog tuženici, osobito tuženik 2. je još 2002. godine izgradnju kanalizacijskog sustava sa kolektorom za pročišćavanje otpadnih voda uvrstio u svoj Generalni urbanistički plan i od tada nastoji osigurati potrebna financijska sredstva, koji dosežu preko 10 milijuna EURa. U tom pravcu da se očekuje do kraja godine konkretizacija i početak realizacije tog plana, budući da postoji jasni pokazatelji temeljem kojih bi gradnju tog sustava financirala Europska unija s cca 60%, a ostatak Republika Hrvatska te da bi sukladno tome krajem ove godine mogli započeti i prvi radovi, sukladno čemu bi u srednjoročnom planu bio izgrađen i dovršen predmetni sustav, koji bi u potpunosti nadomjestio i sanirao postojeći otvoreni kanalizacijski sustav, zbog čega predlaže sudu da tužitelja odbije s postavljenim tužbenim zahtjevom.

U dokaznom postupku sud je pregledao i pročitao izjavu o promjeni oblika organiziranja kod „Komunalno poduzeća“ s.p.o. Knin u društvo s ograničenom odgovornošću Komunalno poduzeće d.o.o. Knin i usklađenje istog s Zakonom o trgovačkim društvima broj OU-69/00 od 31. svibnja 2000.g., rješenje Trgovačkog suda u Šibeniku St-13/02 od 24. rujna 2004.g., rješenje ovog suda br. Z-1271/04 od 29. prosinca 2004.g., ugovor o kupoprodaji od 23. studenog 2004., anex istog ugovora od 05. listopada 2005.g., tabularnu ispravu za uknjižbu nekretnina u zemljišne knjige broj 071/05 od 10. listopada 2005.g., razvojni program tužitelja od 28. ožujka 2006. dopis od 05. travnja 2006.g. od 14. svibnja 2006., izvod iz generalnog urbanističkog plana tuženika 2. od 02. svibnja 2005.g., izveo dokaz očevidom na licu mjesta dana 12. srpnja 2006. u nazočnosti Vladivoja Valkovića stalnog sudskog vještaka iz Zagreba, na kojem je izveden dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja te svjedoka Nike Gambiroža čiji iskaz je sud pročitao, pregledao izvješće DGU PU Šibenik, Ispostava Knin, Klasa : 936-02/06-03/00111 urbr. 541-21-3-02/5-06-2 od 20. srpnja 2006.g. sa skicom očevida od 20. srpnja 2006.g., izveo dokaz vještačenjem po Vladivoju Valković stalnom sudskom vještaku iz Zagreba ta njegov pisani nalaz i mišljenje od 30. kolovoza 2006.g. pročitao, pregledao kopiju katastarskog plana DGU PU Šibenik, Ispostava Knin br. 24 za k.o. Knin od 07. ožujka 2007. s uvjerenjem o identifikaciji katastarskih čestica u k.o. Knin istog naslova Klasa: 935-07/07-01/0387 urbr. 541-21-3-02/5-07-2 od 07. ožujka 2007.g., saslušao vještaka Vladivoja Valkovića te pregledao fotografije lica mjesta, proveo vještačenje po drugom vještaku Smokrović Ratku, stalnom sudskom vještaku za ekologiju i graditeljstvo iz Zagreba, izveo ponovno dokaz očevidom na licu mjesta u nazočnosti navedenog vještaka i geometra iz Ureda za katastar u Kninu od 26. studenog 2007.g., pročitao pisani nalaz i mišljenje vještaka Ratka Smokrović s mišljenjem o utjecaju ispusta otpadnih voda iz kanalizacije grada Knina na tla retencije izgrađenog po prof. dr. sc. Ferdi Bašić s Agronomskog fakulteta u Zagrebu, te ekološko vještvo o utjecaju i posljedicama ispusta otpadnih voda kroz otvoreni kanalizacijski sustav u prirodni prijemnik u Gradu Kninu te pisane nalaze i mišljenja „Zagreb, listopad 2008. „ „Zagreb studeni 2008.“, pročitao, saslušao vještaka Ratka Smokrovića na ročištu glavne Rasprave od 02. lipnja 2009. te pročitao njegov pisani nalaz i mišljenje glede procjene štete nastale kao posljedice ispusta otpadnih voda kroz otvoreni kanalizacijski sustav u Gradu Kninu „Zagreb, 29. svibnja 2009.“, procjenu „Zagreb, 24. listopada 2009.“ Te ponovno saslušao navedenog vještaka na ročištu glavne rasprave od 09. ožujka 2010.g., pročitao izvješće o ispitivanju otpadnih voda br. 5. Nastavnog zavoda za javno zdravstva Županije splitsko-dalmatinske d 28. prosinca 2009.g. i 24. ožujka 2009.g. dozvolbeni nalog Klasa: UP/I-325-03/00-01/99 Urbr. 374-24-4-06-10/MG od 31. svibnja 2006.g. izdan od Hrvatskih voda Vodnogospodarskog odjela za vodno područje dalmatinskih slivova, vodopravnu dozvolu istog naslova od 31. svibnja 2006.g., izveo dokaz stranačkim saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Marinka Čavke i zakonskog zastupnika tuženika pod 1. Nataše Pokrovac, odbio zahtjev tuženik za izvođenje dokaza ponovnim očevidom na licu mjesta, dok stranke daljnjih dokaza i prijedloga nisu imale.

Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

Iz pravomoćnog rješenja Trgovačkog suda u Šibeniku broj: St-13/02 od 24. rujna 2004. godine proizlazi da su tužitelju dosuđene u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom „Agroprerada“ d.d. Knin u stečaju, nekretnine označene kao čest.zem. 318, neplodno zemljište u površini od 128 m², čest.zem.321, dvorište, površine 14.438m², čest.zgr.945, silos površine 1.254 m², čest.zgr.946, baraka, površine 252 m², čest.zgr.947, mlin, površine 791 m², čest.zgr.948, šupa površine 288 m², sve k.o. Kninsko polje. Točkom II. i III. izreke rješenja određeno je da će se predmetne nekretnine predati tužitelju nakon što položi iznos kupovine od 1.430.000,00 kuna, nakon čega će se zaključkom o predaji nekretnine odrediti upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na ime tužitelja kao kupca. Zaključkom Trgovačkog suda u Šibeniku broj: St-13/02 od 29. studenog 2004. godine predmetne nekretnine, u naravi zemljište s pripadajućim objektima i opremom, predane su tužitelju kao kupcu istih, te je određen upis prava vlasništva predmetnih nekretnina u korist tužitelja. Iz rješenja ovog suda broj: Z-1271/04 od 29. prosinca 2004. godine proizlazi da je temeljem naprijed navedenog Zaključka Trgovačkog suda u Šibeniku dopuštena uknjižba prava vlasništva predmetnih nekretnina, u korist tužitelja, uz istodoban izbris do tada uknjiženog prava vlasništva u korist stečajnog dužnika.

Iz uvjerenja o identifikaciji katastarskih čestica u k.o. Knin Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Šibenik, Ispostava Knin od 7. ožujka 2007. godine proizlazi da katastarske i zemljišnoknjižne oznake nekretnina koje su bile predmet kupoprodaje, niti katastarska općina u kojoj su položene, nisu identične. Ovo stoga što je tijekom 1975. godine na ovom području izvršena nova katastarska izmjera i formirane nove čest.zem. u k.o. Knin, koja izmjera nije nikad provedena u zemljišnim knjigama ovog suda. Stoga je iz predmetnog uvjerenja razvidno da nekretnine z.k. oznake i u k.o. Kninsko polje označene kao dio čest.zem. 321/1, čest.zem. 327, čest.zgr. 948 i dio čest.zgr. 945, odgovaraju katastarskoj oznaci čest.zem. 4223/1 k.o. Knin u ukupnoj površini od 5940 m².

Nastavno tome razvidno je da je matična čest.zem. 321 k.o. Kninsko polje iz rješenja o dosudi Trgovačkog suda u Šibeniku cijepana na čest.zem. 321/1, te je pravo vlasništva čest.zem.321/1 k.o. Kninsko polje u površini od 6618 m² uknjiženo u korist tužitelja, dok iz z.k. izvataka još proizlazi da je čest.zem. 321 dalje cijepana i na čest.zem.321/2 na način da je dio matične čest.zem. 321 u površini od 1.070 m² pripojen čest.zem. 321/2 koja ima ukupnu površinu od 2.070 m² (nije sporno sada u naravi restoran „Dinara“ u posjedu Ljubomira Ljubić), te čest.zem. 321/3 u površini od 9865 iste k.o. Kninsko polje. Prijavni list kojim je uspostavljena čest.zem. 321/2 k.o. Kninsko polje je proveden u katastru zemljišta, a ne i u zemljišnim knjigama ovog suda, dok je pravo vlasništva čest.zem. 321/3 (koju je tužitelj u međuvremenu prodao) uknjiženo za korist poduzeća „Lidl“ d.o.o. Hrvatska.

Iz zapisnika o obavljenim očevidima na licu mjesta proizlazi da je tužitelj označio predmet spora u naravi zemljište, s tvornicom stočne hrane, te silosima, koje je geometar iz Ureda za katastar Ispostava u Kninu identificirao kao čest.zem. 4223/1, u površini od 5940m² s tim što je iz kopije katastarskog plana, njegove skice očevida od 20. srpnja 2006.g. i popisa katastarskih čestica u k.o. Knin odnosno navedenog uvjerenja o identifikaciji, razvidno da je čest.zem. 4223/1 k.o. Knin površine 5940 m², u naravi neplodno zemljište. Drugi dio zemljišnoknjižne čest. zem. 321/1 u površini od 1105 m², u naravi zgrada –silosi, odgovara katastarskoj oznaci čest.zem. 4231 k.o. Knin, dok je druga zgrada –tvornica stočne hrane položena na čest.zem. katastarske oznake 4226 k.o. Knin površine 409 m² što odgovara zemljišnoknjižnoj oznaci kao dio čest.zgr. 952 k.o. Kninsko polje u navedenoj površini. Dakle, razvidno je da je u odnosu na nekretnine koje je tužitelj kupio u stečajnom postupku od stečajnog dužnika Agroprerade d.d. Knin u stečaju, (prema rješenju o dosudi od 29. studenog 2004g.) došlo do promjena na način da je matična čest.zem. 321 cijepana na naprijed navedeni način, te da je pravo vlasništva čest.zem. 321/1 u površini od 6618 ostalo uknjiženo

za korist tužitelja (s tim što je dio te površine od 1.785 m² ušao u sastav čest.zem.321/2 k.o. Kninsko polje, površine 2.070 m² koja nije uspostavljena u zemljišnoj knjizi za razliku od katastra zemljišta), dok je čest.zem. 321/3 k.o. Kninsko polje u površini od 9865 m² u vlasništvu i posjedu tvrtke Lidl d.o.o., s tim što se navedeno kao sporedno ističe, kako bi bilo razvidno da je ranija matična čest.zem.321 k.o. Kninsko polje, cijepana i na čest.zem.321/2 i 321/3 iste k.o., zbog čega ni njezina prvotna površina više nije ista. Međutim, navedeno je i irelevantno za ovaj postupak budući te nekretnine (321/2 i 321/3 iste k.o.) nisu predmet ovog spora.

Nastavno tome razvidno je da su predmet spora po oznaci samog tužitelja, čest.zem. 4223/1 površine 5940 m², čest.zem.4231 površine 1105 m² i čest.zem. 4226 površine 409 m² sve k.o. Knin prema novoj katastarskoj izmjeri (a koje čest.zem. odgovaraju sudskim - zemljišnoknjižnim čest.zem. 321/1, čest.zem. 327, čest.zgr. 948 i čest.zgr.952, sve k.o. Kninsko polje), što u naravi predstavlja neplodno zemljište, te zgrade i to tvornicu stočne hrane i silose, ukupne površine od 7454 m² u vlasništvu tužitelja.

Stoga je neosnovana tužiteljeva tvrdnja istaknuta u tužbi da bi čest.zem. 4223/1 k.o. Kninsko polje uopće bila u toj k.o. i imala površinu od 14.428, kao i to što je na ročištu glavne rasprave od 8.ožujka 2007.godine tužitelj naveo da korigira odnosno ispravlja tužbu na način da istu dopunjuje i na čest.zem. 321/1, 327 te na čest.zgr.948 i 952 sve k.o. Kninsko polje u površini od 18.084 m², jer se u biti radi o istim nekretninama, samo različite zemljišnoknjižne i katastarske oznake i različite katastarske općine u kojoj su položene (jer, katastarska čest.zem.4223/1 k.o. Knin u površini od 5940 m² odgovara zemljišnoknjižnim oznakama i to dijelu čest.zem. 321/1, čest.zem. 327, čest.zgr. 948 i dijelu čest.zgr. 952 k.o. Kninsko polje, katastarska čest.zem. 4231 k.o. Knin u površini od 1105 m² odgovara zemljišnoknjižnoj oznaci i to drugom preostalom dijelu čest.zem. 321/1 k.o. Kninsko polje u toj površini, katastarska čest.zem. 4226 k.o. Knin u površini od 409 m² odgovara zemljišnoknjižnoj oznaci i to drugom preostalom dijelu čest.zgr. 952 k.o. Kninsko polje i u toj površini od 409 m²).

Nadalje, iz zapisnika o obavljenim očevidima na licu mjesta od 12.srpnja 2006.g. i, te skici očevida od 20.srpnja 2006.g. izrađenoj u mjerilu 1:1000, kao i katastarskog plana broj: 24. proizlazi da se na dijelu predmetne čest.zem. 4223/1 k.o. Knin, na jugozapadnoj strani, podno silosa, nalazi ispust kanalizacije, promjera cca 1m, gdje se sadržaj iz kanalizacijskih cijevi ispušta direktno na dio predmetne nekretnine bez ikakvih mjera zaštite. Od kanalizacijskog ispusta duž predmetne nekretnine se proteže kanal u dužini od cca 150 m² obrastao raslinjem, koji je spontano nastao izljevom kanalizacijskog sadržaja iz kanalizacijske cijevi. Iz kanala se šire neugodni mirisi. Dio predmetne parcele, južno od tog kanala, je nedostupan jer je pod otpadnom vodom tj. izlivenim kanalizacijskim sadržajem, i čini močvaru odnosno trstik, i to u površinu od 3.625 m².

Iz pisanog nalaza i mišljenja koje je po nalogu suda izradila tvrtka A.C.T. iz Zagreba, od 7.rujna 2006.godine, kao i iskaza direktora Vladivoja Valković od 23.travnja 2007 godine proizlazi da je predmetni dio od 3625m² (koju površinu je utvrdio temeljem očevida i naprijed navedene skice od 20.srpnja 2006g.) zagađen zbog otvorenog izlivanja kanalizacijskih cijevi direktno u tlo bez prethodnih mjera zaštite odnosno pročišćavanja. Na predmetni kanalizacijski ispust je priključeno cca 1100 domaćinstava, srednjoškolski centar i osnovna škola u Kninu, te da je takvo dalje neodrživo. Zagađeni dio zemljišta u predmetnoj površini je neupotrebljiv u sadašnjem stanju u bilo kojem obliku. Pored toga navedeni otvoreni sustav kanalizacije utječe i na smanjenu kvalitetu okoliša na ostatku površine (smrad, insekti i sl.), kao i povećane troškove održavanja vlasništva i mogućnost zaraze, te i . Generalni urbanistički plan Grad Knina također ističe problem nepovoljnog utjecaja na okoliš zbog nedostatka sustava odvodnje otpadnih voda bez uređaja za pročišćavanje, odnosno direktno ispuštanje industrijskih zagađenih voda i gradskih voda u Orašnicu, Krku i druge vodotoke ili direktno u tlo. Zbog toga predmetni plan predviđa provođenje mjera zaštite i

sanacije okoliša između ostalog i obveznom sanacijom postojećih izvora onečišćenja. U tom cilju je potrebno izgraditi plan za kanalizacijski sustav koji bi sadržavao planove za glavne i dodatne objekte što iziskuje enormna financijska sredstva. Za izgradnju adekvatnog kanalizacijskog sustava uzduž navedenog terena potrebno bi bili osigurati iznos od 4.524.000,00 kuna, koji iznos bi bio dio ukupne cijene za kanalizacijski sustav koji će se protezati dijelom svoje mreže kroz predmetni dio, imajući u vidu broj priključaka za domaćinstva čije se sada otpadne vode izlijevaju na predmetno zemljište. Navedenu cijenu koštanja je utvrdio prema podacima Svjetske banke kod davanja njezinih kredita državama trećeg svijeta za uvođenje kanalizacije, dok bi bilo nužno poduzeti i hitne mjere radi sanacije postojećeg stanja kako bi se uklonio izvor onečišćenja.

U odnosu na nalaz i mišljenje tuženici su prigovorili navodeći da je vještak nalaz i mišljenje utemeljio na pretpostavkama, apstraktno, bez ikakvih konkretnih mjerenja i pokazatelja zagađenja predmetne površine zemljišta i okoliša.

Sud je nastavno tome odredio izvođenje dokaza novim vještačenjem druge struke po Ratku Smokrović stalnom sudskom vještaku za ekologiju i graditeljstvo iz Zagreba.

Navedeni vještak je izradio ekološko vještačenje u kojem je proveo egzaktna mjerenja s ispitivanjem fizikalno kemijskih sastava otpadnih voda zbog otvorenog sustava kanalizacije, zagađenost tla, te je utvrdio i osnovne smjernice uređenja prostora i sanacije nastale štete na zagađenom dijelu tužiteljeva zemljišta.

Predmetno tužiteljevo zemljište je kako to proizlazi iz pisanog nalaza i mišljenja od 26. studenog 2008. godine postalo tlo retencije dijela otpadnih voda Grada Knina, pri čemu se isto onečišćuje, gubeći na upotrebnoj i tržišnoj vrijednosti, a uz to ugrožavajući okoliš – tlo, vodu i biosferu, odnosno druge ekosustave.

Iz Analize utjecaju otpadnih voda iz kanalizacije Grada Knina na tla retencije koje je za ekološko vještvo izradio Ferdo Bašić prof. na Agronomskom fakultetu u Zagrebu, proizlazi da je postojeći otvoreni sustav kanalizacije neprihvatljiv u gradskom području (udaljen je čca 500 m zračne linije od centra grada, svega par metara od željezničkog kolodvora). Neprihvatljiv je i zbog slivnog područja Nacionalnog parka Krka, čije se vode zbog 10 endemskih vrsta smatraju prirodnim spomenkom najviše kategorije i kao takvo spada među rijetke rijeke u Europi. Zbog takvog stanja potrebno je urgentno poduzeti mjere na sanaciji predmetnog tla i otkloniti uzrok onečišćenja tog dijela zemljišta, dok nema ni jednog razloga kojim bi se zatečeno stanje moglo opravdati. Predmetno zemljište se nalazi samo dva kilometra uzvodno od sjeverne granice Nacionalnog parka Krka. S obzirom na tu blizinu, onečišćene vode iz takve otvorene kanalizacije Grada Knina, bez obzira što se jedan dio onečišćenja taloži na spornoj površini tužiteljeva zemljišta, ugrožavaju i vode NP Krka, budući cijeli teren ima prirodni pad prema jugu, kamo voda gravitacijski otječe prema koritu rijeke Krka. U svrhu ispitivanja predmetnog tla, (na kojem sadržaj kanalizacije istječe kroz betonsku kanalizacijsku cijev koja je sve do mjesta isteka ukopana u tlo pa s površine nije vidljiva), obavljen je terenski rad 15. srpnja 2008. godine, te su iskopani profili tla i uzeti uzorci iz površinskog sloja tla za kemijsku analizu, a prilikom tih radova širio se vrlo neugodni miris, koji je zasigurno puno izraženiji u vrijeme visokog tlaka zraka i južine. Kada se razmakne bujan biljni pokrov, trska, neposredno ispod površine, kao i na njoj, javlja se mutna plavičasta voda i plavičasti mulj vrlo neugodna mirisa. Rezultati kemijske analize sastava tla, koja je provedena u laboratoriju Zavoda za opću proizvodnju bilja Agronomskog fakulteta u Zagrebu, te u Institutu za medicinska istraživanja Hrvatska, su pokazali da je na tlu unutar površine koja je pod neposrednim utjecajem izljeva vode iz gradske kanalizacije, kanalizacijski sadržaj prouzročio onečišćenje tla teškim kovinama i policikličnim aromatskim ugljikovodicima. Teške kovine kao elementi visoke atomske gustoće su nesporno opasni za čovjeka kao i biosferu, a među 20 najopasnijih tvari svrstava se sedam teških kovina koje uzrokuju mutagene i teratogene poremećaje i kancerogena oboljenja potrošača hrane koja se

uzgaja na onečišćenim tlima. Predmetni rezultati kemijske analize sastava tla pokazuju da je tlo koje je pod neposrednim utjecajem izljeva vode iz gradske kanalizacije onečišćeno i zagađeno sa svih sedam teških kovina (kadmij, živa, olovo, nikal, cink, molbiden i bakar) od II-og do V-og razreda onečišćenosti odnosno zagađenosti. Od tih kovina najopasniji je kadmij, kojim je predmetno zemljište onečišćeno odnosno zagađeno u najvišem V-om razredu. Zbog toga na tom tlu nije dozvoljen uzgoj bilo kakvog bilja koje bi se koristilo za humanu ili animalnu ishranu, te na takvom tlu valja provesti posebno cjelovite mjere sanacije. Predmetno onečišćenje odnosno zagađenost tužiteljevog tla je direktna posljedica predmetnog ispusta sadržaja otpadnih voda iz sustava javne odvodnje odnosno kanalizacije Grada Knina. Osim toga, ogromna biljna masa trske na predmetnom zemljištu koja se svake godine razgrađuje u anaerobnim uvjetima, na površini tla stvara dosta dubok sloj polurazgrađene organske tvari –sloj treseta koji ima visok stupanj adsorpcije, što je doprinijelo tome da do sada nije došlo do težih širih posljedica predmetne zagađenosti odnosno onečišćenosti, osim onečišćenja tla teškim kovinama u dolini rijeke Krka, nizvodno od Knina, na području iza manastira Svetog Arandela, što vrlo vjerojatno ima svoj uzrok upravo na ovom mjestu.

Iz predmetnog, ekološkog vještva o utjecaju i posljedicama ispusta otpadnih voda kroz otvoreni kanalizacijski sustav u prirodni prijamnik Grada Knina, proizlazi da se zbog otvorenog ispusta kanalizacijske cijevi, sadržaj kanalizacije postupno izlijeva u prirodni recipijent riječnog sliva rijeke Krka. Protočni kanal kanalizacijske cijevi nije održavan u smislu čišćenja stranica i korita kako bi se povećala protočnost, opskrba zagađene vode kisikom čime bi se ubrzala prirodna razgradnja otpadnih tvari. Otpadna voda se razlijeva po velikoj površini zemljišta, čime ga isto zagađuje, jer se zadržava kao velika septička jama, gdje se nečistoća taloži i slijeva u zemlju, zbog čega predstavlja opasnost po zdravlje ljudi. Analizu otpadnih voda je proveo Hrvatski zavod za javno zdravstvo iz Zagreba po voditelju Odjela za kemiju voda i mineralne vode prof. Željko Dadić. Uzorci su uzimani s dva okna na predmetnom zemljištu. Tom prilikom je utvrđeno da kakvoća otpadnih voda ne odgovara graničnim vrijednostima propisanim Pravilnikom o graničnim vrijednostima otpadnih tvari u otpadnim vodama i izmjenama i dopunama istog za II kategoriju („Narodne novine“ broj: 40/99 i 6/01), zbog povišenih koncentracija ukupnog fosfora (dopuštena granica je 1, a rezultat vrijednosti u ovom slučaju iznosi 2,13) i BPK5- biokemijska potreba kisika u 5 dana (čija je dopuštena vrijednost do 25, a rezultat u konkretnom slučaju iznosi 70), na lokaciji okno 1. Uzorak vode koje se nakon pročišćavanja ispuštaju iz sustava javne odvodnje otpadnih voda u prirodni prijamnik II. kategorije s druge lokacije-okno 2, isto tako ne odgovara naprijed navedenom Pravilniku, zbog niske ph vrijednosti te povišene biokemijske potrebe kisika u 5 dana –BPK5 (ph granična vrijednost iznosi od 6,5-8, a rezultat mjerenja je 6,41, BPK5 ima granicu do 25 a rezultat u ovom slučaju je 45). Predmetna mjerenja uzoraka vode koja se nakon pročišćavanja ispuštaju iz sustava javne odvodnje otpadnih voda u prirodni prijamnik, su obavljena u mjesecu travnju, pri temperaturi do 20 stupnjeva c, zbog čega bi zasigurno ti rezultati bili još porazniji da su mjerenja vršena tijekom ljetnih mjeseci. Postojeći sustav kanalizacije u gradu Kninu, prema kojem se otpadne vode grada Knina iz javne odvodnje, komunalne i industrijske, bez ikakvog pročišćavanja ispuštaju u glavni prijemnik, rijeku Krku putem njenih pritoka na području Knina –rijeke Orašnicu i Butišnicu, potok Marčinkovac, ali isto tako i direktno na predmetno tužiteljevo tlo, je neodrživ, zbog potrebe zaštite voda i vodotoka. Problem zaštite površinskih i podzemnih voda je akutan u Kninu, gdje je zabilježeno zagađenje rijeke Orašnice, pritoke Krke, teškim metalima, te se taj utjecaj širi na prostor Nacionalnog parka Krka i ugrožava korištenje voda rijeke Krke u sustavima opskrbe vođom južnije od Knina. Stoga se je prioritarna mjera rješavanje pitanje sakupljanja, pročišćavanja i ispuštanja otpadnih voda grada Knina. Adekvatno rješenje problema gradske kanalizacije predstavlja izgradnja uređaja za

pročišćavanje otpadnih voda, te tretiranje zagađenih industrijskih i drugih voda, prije upuštanja u gradsku kanalizaciju, a isto se treba postaviti kao imperativ. Generalnim urbanističkim planom predviđena je izgradnja uređaja za pročišćavanje otpadnih voda, ali vrijeme izgradnje nije čvrsto određeno. Do konačnog rješenja izgradnje uređaja za pročišćavanje otpadnih voda, a za koje će trebati sigurno preko 5 godina, potrebno je hitno obaviti pregradnje u skladu s Generalnim urbanističkim planom grada Knina, kako bi se spriječilo izlivanje otpadnih voda na predmetno tužiteljevo zemljište, koje je se nalazi u širem centru grada Knina. Navedene mjere, odnosno sanacija je nužna ne samo iz ekoloških nego u prvom redu javno zdravstvenih razloga s ciljem sprječavanja pojavljivanja zaraznih bolesti.

U odnosu na površinu zemljišta koje je zahvaćeno kanalizacijskim ispustom iz vještva bi proizlazilo da isto predstavlja 9025 m², odnosno cca 1/2 ukupne površine čest.zem. je su tužiteljevom vlasništvu i posjedu. Ukupnu površinu predmetne čest.zem. da su utvrdili temeljem nacrtu -skice koju je za potrebe tužitelja izradila tvrtka Prizma od 7. ožujka 2007. godine iz koje bi proizlazila ukupna površina od 18048 m². Međutim za istaći je da ti podaci nisu vjerodostojni, jer iz nacrtu proizlazi da su nacrtom obuhvaćene vanjske granice ranije Agroprerade d.d. Knin, odnosno i čest.zem. koje uopće nisu predmet spora, niti su u tužiteljevu posjedu i vlasništvu.

Zbog toga je površinu zemljišta čest.zem. 4223/1 k.o. Knin u dijelu koja je onečišćena i zagađena predmetnim otvorenim kanalizacijskim ispustom, sud utvrdio temeljem naprijed navedenih podataka, osobito skice očevida od 20. srpnja 2006. godine koju je izradio katastar zemljišta radene u mjerili 1:1000, iz kojih podataka proizlazi da je zahvaćen dio naprijed navedenih čest.zem. koje su predmet spora, odnosno u tužiteljevu posjedu i vlasništvu, u površini od 3625 m², odnosno doista cca 1/2 svih naprijed navedenih čest.zem. koje su: u tužiteljevom vlasništvu i posjedu i koje su predmet spora, ali ukupne naprijed navedene površine od 7454 m² a ne 18048 m².

Sukladno tome sud prihvaća naprijed navedeni nalaz i mišljenje Ratka Smokrović stalnog sudskog vještaka za ekologiju, u cijelosti, osim u predmetnoj površini, te mu poklanja punu vjeru, jer je u skladu i s zapisnicima o očevidu na licu mjesta, te i nalazu i mišljenju tvrtke A.C.T. u dijelu kojim je utvrđena zagađenost i onečišćenje dijela tužiteljevog zemljišta, te zbog toga njegova neupotrebljivost u bilo kojem obliku.

Dakle, temeljem naprijed navedenog razvidno je da je zemljište u tužiteljevu vlasništvu označeno kao čest.zem. 4223/1 k.o. Knin, jednim svojim dijelom u površini od 6325 m² onečišćeno i zagađeno teškim kovinama i policikličnim aromatskim ugljikovodikima, što je posljedica utjecaja neprihvatljivog i neodgovarajućeg, otvorenog sustava javne odvodnje otpadnih voda Grada Knina (jer je uobičajeno da je sustav javne odvodnje odnosno kanalizacije zatvoren), uslijed čega se otpadne vode izravno ispuštaju na tužiteljevo zemljište, bez ikakvih prethodnih mjera zaštite odnosno uređaja za pročišćavanje. Predmetno zemljište je zbog takvog otvorenog sustava javne odvodnje otpadnih voda postalo tlo retencije kanalizacijskog sadržaja, koji se razlio i nataložio po zemljištu u navedenoj površini, te se zadržava kao prirodna septička jama, dok se nečistoća taloži dalje u slojeve zemljišta, što predstavlja i opasnost po zdravlje ljudi, osobito po vodu i vodotoke. Kako cijeli teren ima prirodni pad prema jugu, u tom smjeru dio otpadnih voda iz kanalizacijskog sadržaja, gravitacijski otječe i prema koritu rijeke Krke. Navedeni otvoreni sustav javne odvodnje otpadnih voda je neuobičajen i neprihvatljiv za jedno gradsko područje, te općenito i područje sliva NP Krka.

Nadalje, iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika 2. Nataše Pokrovac proizlazi da su zbog navedenog akutnog problema na tragu rješavanja problema odnosno pitanja sakupljanja, pročišćavanja i ispuštanja otpadnih voda U tu svrhu je još 2002. godine urađena projektna dokumentacija. Problem do danas nije riješen zbog nemogućnosti osiguranja financijskih

sredstava (potrebno cca 10-15 milijuna Eura). U tijeku su pregovori o osiguranju financijskih sredstava, te bi se vrlo vjerojatno novčana sredstva trebala osigurati iz pristupnih fondova Europske unije, te je na sjednici Vlade RH od 4. veljače ove godine donesena odluka o potpisivanju sporazuma o financiranju predmetnog sustava. Ukoliko se sporazum u budućnosti potpiše, 60% potrebnih sredstava bi se osiguralo iz fondova Europske unije, a 40% sredstava bi se osiguralo u državnom proračunu. Pretpostavlja se da će sporazum potpisati i radovi otpočeti krajem ove godine, u kojem pravcu je i rješavanje imovinsko-pravnih odnosa u tijeku. Komunalno poduzeće koje u ime Grada Knina upravlja i održava kanalizacijskim sustavom Grada Knina, je tijekom 2005. godine ishodilo vodopravnu dozvolu za ispuštanje otpadnih voda iz sustava javne odvodnje Grada Knina u rijeku Krku, bez pročišćavanja, te temeljem iste i dozvolbeni nalog.

Iz vodopravne dozvole koju su Hrvatske vode izdale temeljem čl. 130. st. 1. Zakona o vodama („Narodne novine“ broj: 107/95., 150/05) proizlazi da je ista izdana na rok od pet godina i vrijedi do 30. lipnja 2001. g., te je dozvola za ispuštanje otpadnih voda iz sustava javne odvodnje Grada Knina, u rijeku Krku, izdana za tri obalna ispusta i to: ispust u rijeku Krku bez pročišćavanja, s područja sliva Stari Grad, -ispust u potok Marčinkovac, s područja sliva Marčinkovac, -ispust u vodotok Orašnice, s područja sliva Centar..

Iz dozvolbenog naloga proizlazi da je postojeći sustav javne odvodnje grada Knina nezadovoljavajući, posebno s obzirom na dotrajalost kanalizacijske mreže, nepostojanje uređaja za pročišćavanje, jer su na postojeći sustav priključene samo otpadne vode domaćinstava koje se bez pročišćavanja direktno ispuštaju u recipijente, zbog čega se otpadne vode, direktno, bez pročišćavanja ispuštaju u Krku. Stoga su dati nalozi tuženiku 1. Komunalnom poduzeću d.o.o. da izradi dinamički plan na radovima sanacije i rekonstrukcije kanalizacijske mreže grada Knina i daljnjoj izgradnji te mreže do 1. rujna 2006. godine, da izrade uređaj za pročišćavanje voda iz sustava javne odvodnje grada Knina do 31. prosinca 2008. godine, kod Grada iniciraju donošenje Odluke o odvodnji grada Knina do 31. prosinca 2006. godine, dok iz iskaza z.z. tužene nadalje proizlazi da ti nalozi odnosno njihove obveze, tuženik ni do danas nije izvršio. Iz istog nadalje proizlazi da je od strane Hrvatskih voda izdana suglasnost da do 31. prosinca 2008. g. odnosno do izgradnje uređaja za pročišćavanje otpadnih voda, vrijednosti pokazatelja u otpadnim vodama mogu biti veće od onih iz vodopravne dozvole (dakle, graničnih vrijednosti prema naprijed navedenom Pravilniku o graničnim vrijednostima pokazatelja opasnih i drugi tvari u otpadnim vodama), budući iz iste proizlazi da se vrijednosti pokazatelja prema Pravilniku ne mogu postići bez sanacije kanalizacije i izgradnja uređaja za pročišćavanje otpadnih voda.

Usporednom naprijed navedenih rezultata dobivenih analizom otpadnih voda iz otvorenog predmetnog sustava kanalizacije, razvidno je da je dobiveni rezultat u skladu s vrijednostima iz dozvolbenog naloga, s tim što su te više granične vrijednosti iz dozvolbenog naloga bile dopuštene do 31. prosinca 2008. godine, te je primjera radi razvidno da je predmetnim Pravilnikom granična vrijednost pokazatelja BKP u pet dana dopuštena do 25 mg/LO₂, a dozvolbenim nalogom deset puta viša tj. 250 mg/LO₂.

U odnosu na priloženo Izvješće o ispitivanju otpadnih voda Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo Županije Splitsko-dalmatinske od 13. siječnja 2010. godine kojeg su tuženici priložili kao dokaz da otpadna voda udovoljava uvjetima navedene vodopravne dozvole, za istaći je da je navedeno ispitivanje izvršeno temeljem uzorka analize vode dobivenog iz ispusta odvodnje s područja sliva Stari Grad, a ne predmetnog ispusta javne odvodnje Grada Knina na tužiteljevom zemljištu.

Naime, iz navedene vodopravne dozvole od 31. svibnja 2006. godine proizlazi da je tuženiku pod 1. Komunalnom poduzeću d.o.o. Knin izdana dozvola za ispuštanje otpadnih voda, iz sustava javne odvodnje Grada Knina, bez pročišćavanja u rijeku Krku, putem naprijed navedena tri obalna ispusta, dok se tom dozvolom uopće ne spominje i predmetni

ispust javne odvodnje Grada Knina na tužiteljevu zemljištu koje služi kao prirodni prijemnik - recipijent otpadnih voda, i na koji je kako je to naprijed utvrđeno priključeno cca 1100 domaćinstva, te srednjoškolski centar i osnovna škola Knin.

Dakle, da je postojeći sustav javne odvodnje grada Knina potpuno nezadovoljavajući, posebno s obzirom na dotrajalost kanalizacijske mreže, te osobito nepostojanje uređaja za pročišćavanje otpadnih voda prije njihovog ispuštanja u recipijente, proizlazi ne samo iz naprijed navedenog nalaza i mišljenja, već i iz navedene vodopravne dozvole i dozvolbenog naloga, iz kojih suviše proizlazi da su istekli svi rokovi u kojima su tuženici bili dužni poduzeti mjere za otklanjanje navedenog stanja, kako bi se zaštitile vode i vodotoci, koje mjere su im bile naložene od strane Hrvatskih voda (tako da nisu do 1. rujna 2006. godine izradili dinamički plan na radovima sanacije i rekonstrukcije kanalizacijske mreže grada Knina i daljnjoj izgradnji mreže, do 31. prosinca 2008. godine izgradili uređaj za pročišćavanje otpadnih voda iz sustava javne odvodnje grada Knina, do 31. prosinca 2008. godine nisu donijeli Odluku o odvodnji grada Knina).

Nadalje, iz naprijed navedenog pisanog nalaza i mišljenja Ratka Smokrović proizlazi da je upravo zbog otvorenog kanalizacijskog ispusta na tužiteljevoj nekretnini, bez prethodnih mjera zaštite, odnosno uređaja za pročišćavanje otpadnih voda, nastala šteta u vidu onečišćenja i zagađenosti tužiteljeva tla, zbog čega je isto neupotrebljivo u bilo kojem obliku, te da je time kontinuirana šteta i za širi eko -sustav i čovjekovo zdravlje, zbog čega sud utvrđuje da predmetna šteta predstavlja upravo prekomjernu štetu koja prelazi uobičajene granice, jer nije uobičajeno i prihvatljivo postojanje otvorenog kanalizacijskog ispusta u širem centru grada.

Naime, prema odredbi čl. 156. st. 3. i 4. ranijeg Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91., 73791., 11/93., 3/94., 107&95., 7/96., 91/96., 112/99. dalje ZOO), koji se u ovom postupku primjenjuje prema odredbi čl. 1163 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05) ako šteta nastane u obavljanju opće korisne djelatnosti za koju je dobivena dozvola nadležnog organa, može se zahtijevati samo naknada štete koja prelazi uobičajene granice (prekomjerna šteta), ali i u tom slučaju se može zahtijevati poduzimanje društveno opravdanih mjera da se spriječi nastupanje štete ili da se ona smanji.

Imajući u vidu naprijed navedeno razvidno je da tuženici pod 1. Komunalno poduzeće d.o.o. Knin, koje upravlja i gospodari sustavom javne odvodnje otpadnih voda -kanalizacije grada Knina (te kao takav obavlja općekorisnu djelatnost) u ime tuženika 2: Grada Knina, kao njegovog jedinog osnivača i vlasnika, neosnovano prigovaraju da tužitelj ničim nije dokazao štetu, štetnu radnju i uzročno posljedičnu vezu, jer je iz naprijed navedenog nedvojbeno da navedena šteta predstavlja upravo prekomjernu štetu, jer prelazi uobičajene granice, budući nije uobičajeno; niti prihvatljivo (neovisno od postojanja ili nepostojanja uređaja za pročišćavanje otpadnih voda) postojanje otvorenog ispusta gradske javne odvodnje otpadnih voda, koje je uzrokovalo onečišćene i zagađene tužiteljeva tla, zbog čega je isto neupotrebljivo u bilo kojem obliku. Osobito, i time što navedeno stanje predstavlja širu društvenu opasnost zbog ekoloških i javno zdravstvenih razloga, zbog čega postoji solidarna odgovornost tuženika.

Navedeno neovisno od iskaza svjedoka Nike Gambiroža koji je do 1996. godine bio direktor ranije Agropredera d.d. Knin, iz kojeg bi proizlazilo da su i otpadne vode tog poduzeća bile priključene na predmetni kanalizacijski ispust, koji je u funkciji preko 30 godina, što nije ni na koji način smetalo tadašnjoj proizvodnji, jer je proizvodnja u to vrijeme bila planska, a ne tržišna, kao ni činjenica da je tužitelj u vrijeme kupnje od stečajnog dužnika znao za predmetno stanje nekretnine, koja je i u vrijeme kupnje bila u sadašnjem stanju, jer je takvo neprihvatljivo i neuobičajeno stanje sustava javne odvodnje gradskog područja

uzrokovalo ne samo štetu na predmetnom zemljištu, već i zbog širih razloga odnosno naprijed navedenih ekoloških i javno zdravstvenih razloga.

Konačno rješenje predstavlja izgradnja zatvorenog sustava - ispusta javne odvodnje otpadnih voda, te izgradnja uređaja za pročišćavanje otpadnih voda prije njihovog ispuštanja u recipijente. Izgradnja uređaja za pročišćavanje otpadnih voda, kao i sanacija otvorenog ispusta, je predviđena projektima grada Knina, ali vrijeme nije čvrsto određeno, dok bi za izgradnju trebalo vrijeme preko pet godina. Međutim, i prije toga nužno je poduzeti hitne mjere za otklanjanjem uzroka štete, kako bi se spriječilo izlivanje otpadnih voda na tužiteljevo zemljište, i to ne samo kako bi se otklonila onečišćenost i zagađenost tužiteljeva tla, koje se nalazi u širem centru Grada Knina, već i iz ekoloških razloga, odnosno zaštite sliva NP Krka i urednog opskrbljivanja vodom područja južno od Knina, kao i javno zdravstvenih razloga, dok s druge strane sanacija tužiteljevog zemljišta nije ni predviđena navedenim projektima tuženika.

Prema naprijed navedenom nalazu i mišljenju izvor štete se mora hitno otkloniti izgradnjom zatvorenog (privremenog) kanalizacijskog sustava, čime bi se zaustavio izvor onečišćenja i zagađenosti tužiteljevog zemljišta. Privremeni zatvoreni kanalizacijski sustav bi prolazio preko predmetne čest. zem. 4223/1 k.o. Knin u dužini od 150 m, s četiri reviziona okna, prema izračunu korisnika koji su spojeni na sustav javne odvodnje (cca 1100 domaćinstava, srednjoškolski centar i osnovna škola u Kninu) treba izračunati i promjer cijevi. Izgradnja takvog sustava javne odvodnje bi omogućila potrebnu sanaciju štete zbog onečišćenja odnosno zagađenosti tužiteljeva zemljišta. U tom cilju potrebno je trenutno sanirati predmetni odvodni kanalizacijski kanal koji je spontano nastao ispuštom kanalizacijskog sadržaja, dužine cca 115 m, prosječne širine 2 m i pretpostavljene dubine 2 m. Potrebno je iz njega ispumpati i odvesti otpadne tekućine i mulj. Drugi dio tužiteljevog zemljišta, koji je močvaran i obrastao trskom je zbog onečišćenja i zagađenosti nužno hitno sanirati, na način da se skine sloj zemlje u dubini od 70 cm cijelom svojom površinom, nakon što se od ukupne zagađene površine od 3625 m² odbije pripadajuća površina kanala. Taj skinuti sloj je potrebno odvesti na deponij koje odredi Grad ili Županija, kako bi se pod stručnim nadzorom obavilo njegovo daljnje tretiranje. Nakon toga potrebno je nanijeti novi sloj zemlje u istom omjeru u kojem je skinut, iste kvalitete i količine, sve kako bi se zemljište vratilo u prvobitno stanje. Sanacija je potrebna na navedeni način bez obzira na namjenu predmetnog zemljišta.

Imajući u vidu navedeno sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao osnovan i odlučio kao u točki I. izreke presude, te kako se radi o činidbi koja se ne sastoji u novčanom davanju, sud je paricijski rok odredio prema odredbi čl. 328. st. 2. ZPP-a.

Tužitelj je tijekom postupka postavio i facultas aletrantivu prema odredbi čl. 327. ZPP-a kojom je propisano da ako je tužitelj tražio da se tuženiku naloži ispunjenje neke činidbe, a istovremeno je u tužbi ili do zaključenja glavne rasprave izjavio da je voljan umjesto te činidbe primiti neku dugu činidbu, sud će ako prihvati tužbeni zahtjev, izreći u presudi da se tuženik može osloboditi činidbe čije mu ispunjenje naloženo ako ispuni tu drugu činidbu. Naime, tužitelj je još u tužbi izjavio da je voljan umjesto naprijed naloženih mjera za otklanjanje štete i njezinih posljedica, primiti novčani iznos na ime procijenjenih troškova poduzimanja navedenih mjera.

Prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka za ekologiju i graditeljstvo Ratka Smokrović procijenjena vrijednost poduzimanja naprijed navedene činidbe bi iznosila 4.820.812,00 kuna pri tome polazeći od površine onečišćenog i zagađenog zemljišta od 9025 m², odnosno 8795 m² umanjena za površinu odvodnog kanala od 230 m².

Međutim, kada se ima u vidu da je naprijed utvrđena površina od 3625 m², odnosno 3395 m² umanjena za površinu odvodnog kanala od 230 m², razvidno je da bi procijenjena vrijednost prema navedenom nalazu i mišljenju utjecala na dvije stavke nalaza i mišljenja i to

na stavke 2. i 5. procijenjenu vrijednost skidanja i odvoza sloja zagađene zemlje i troškove dovoza zemlje iste kategorije. Kada se ima u vidu površina od 3625 m² st.2. nalaza i mišljenja bi se odnosila na skidanje sloja zagađene zemlje II-V kategorije u dubini od 70 cm sa površine od 3395 m² (umanjena površina od 3625 m² za površinu odvodnog kanala – 230 m²), utovar i odvoz do predviđene lokacije – pretpostavljena udaljenost do 10 km. U izračunu volumena potrebnog odvoza zemlje povećava se iznos za 20% po osnovi rasute zemlje.

$$(3395 \text{ m}^2 \times 0,7) + ((3395 \times 0,7) \times 0,2) = 2376,5 + 475,3 = 2851,8 \text{ m}^3$$

Ukupni troškovi: $2851,8 \times 250 = 712.950,00$ kuna, odnosno 38,6% (površina od 3395 m²) od 1.846.950,00 kuna za površinu od 8795 m² (umanjena površina od 9025 m² za površinu odvodnog kanala od 230 m²).

Na isti način su procijenjeni i troškovi dovoza zemlje iste kategorije. Pretpostavljena lokacija – Kosovo polje (udaljenost cca 10 km). Cijena podrazumijeva plaćanje zemlje po m³, utovar, prijevoz, istovar i planiranje. Dakle, prema nalazu i mišljenju vještaka 2.004.450.000,00 kn za površinu od 8795 m². Proporcionalno tome bi za površinu od 3395 m², odnosno 38,6%, procijenjena vrijednost iznosila tih radova iznosila 773.714,77 kuna.

Odnosno ukupna procijenjena vrijednost poduzimanja predmetne činidbe odnosno mjera:

- za izgradnju novog privremenog zatvorenog kanalizacijskog sustava u dužini od 150 metara sa 4 revizionna okna, prema izračunu korisnika koji su spojeni na odvodni kanalizacijski sustav prema kojem se računa promjer cijevi = 348.000,00 kuna,
- za skidanje sloja zagađene zemlje = 712.950,00 kuna.
- za ispušćavanje otpadnih voda i čišćenje sloja mulja i zemlje odvodnog kanala cijelim plaštom u dužini od 150 m s odvozom na deponij muljevite zemlje = 180.000,00 kuna + 157.500,00 kuna,
- za odvoz kamena i otpadnog materijala = 144.000,00 kuna,
- za dovoz zemlje iste kategorije = 773.714,00 kuna,
- za izradu projektne dokumentacije i plana sanacije i to u visini od 3% procijenjene vrijednosti = 69.485,00 kuna.

Dakle, ukupno procijenjeni troškovi poduzimanja navedene činidbe odnosno mjera predstavlja iznos od 2.385.652,70 kn, sve prema cjeniku radova za slične radove na izgradnji kanalizacije i sanacije zemljišta na zagrebačkom području kako to proizlazi iz vještačkog nalaza i mišljenja, zbog čega je sud u izreci presude izrekao da se tuženici mogu osloboditi predmetne obveze ako alternativno tužitelju solidarno isplate procijenjene troškove poduzimanja predmetne činidbe odnosno mjera, bez da je o istom raspravljao niti meritorno odlučivao, pa ni ulazio u ocjenu adekvatnosti visine tog iznosa.

Nadalje, tužitelj je tijekom postupka potraživao i prekomjernu štetu za umanjene vrijednosti drugog dijela odnosno ostatka nekretnine 630.000 Eura, razlike od sadašnje procijenjene vrijednosti tog dijela na kojoj su zgrade i umanjenja njegove vrijednosti zbog zagađenja 661.161 Eur-a, troškove izrade i održavanja nasipa radi sprječavanja onečišćenja ostatka zemljišta na kojem su izgrađeni objekti u naravi skladište, tvornica stočne hrane i čelični silosi, te troškove vezane uz održavanje protočnosti kanala i troškove asanacije terena 61.200 Eur-a, protuvrijednost u kunama 1E=7,20 kn, odnosno ukupno 9.736.999,00 kuna. Pored navedenog potraživao je i 5% povećanja iste za svaku godinu odnosno godišnji iznos od 486.850,00 kuna za svaku godinu počev od utuženja pa nadalje.

Tužbeni zahtjev u tom dijelu nije osnovan.

Na ime umanjenja vrijednosti otvorenim kanalizacijskim ispustom zagađene desne strane površine zemljišta, tužitelj potražuje razliku između cijene zemljišta u normalnim uvjetima i cijene zemljišta reducirane zbog nastalih uvjeta zagađenja (630.000 Eur-a). U odnosu na navedeno ističe se da će saniranjem predmetnog dijela zemljišta na naprijed navedeni

način, kako je sud prihvatio točkom I. tužbenog zahtjeva, eliminirati se reducirana vrijednost odnosno reducirana cijena zemljišta zbog njegovog zagađenja, te će se to zemljište nakon poduzimanja navedenih mjera moći koristiti kao građevinsko zemljište, kako je to naprijed navedenim nalazima i mišljenjima vještaka utvrđeno. Dakle, time što će se skinuti sloj zagađene i onečišćene zemlje, nakon toga na to dovesti novi sloj zemlje iste kategorije, ispumpati otpadna voda i očistiti mulj iz odvodnog kanala cijelim plaštom u svojoj dužini, kao je to i dosuđeno, u cijelosti će biti otklonjene štetne posljedice otvorenog ispusta kanalizacije zbog zagađenosti i onečišćenosti predmetnog tla u navedenoj površini od 3625 m², dok nikakva druga šteta na nije utvrđena.

U odnosu na potraživanu isplatu štete na ime razlike od sadašnje procijenjene vrijednosti drugog dijela parcele, koja nije zahvaćena sadržajem predmetnog ispusta na kojoj su zgrade, i umanjenja vrijednosti zbog zagađenja (koju tužitelj potražuje u iznosu od 661.161 Eur-a), za istaći je da će se poduzimanjem naprijed navedenih mjera iz točke I. izreke presude u cijelost eliminirati umanjenje vrijednosti tog dijela nekretnine zbog zagađenja drugog dijela zemljišta u površini od 3625 m², dok s druge strane predmetnu razliku tužitelj sasvim neosnovano potražuje kao štetu u ovom postupku, osobito zbog toga što je u vrijeme kupnje od stečajnog dužnika iste kupio u takvom stanju, a nakon kupnje nikakva daljnja šteta, pa ni prekomjerna, na strani tužitelja nije utvrđena ni dokazana.

U odnosu na potraživani dio na ime troška izrade i održavanja nasipa, te troškove vezane uz održavanje protočnosti kanala i troškove asanacije terena (koju tužitelj potražuje u iznosu od 61.200 Eura) za istaći je da tužitelj ničim nije dokazao da je upravo on izgradio predmetni nasip, kao i da održava protočnost kanala, te da bi vršio asanaciju terena jer iz iskaza z.z. tužitelja proizlazi da je tužitelj u stečajnom postupku i od stečajnog dužnika kupio predmetne nekretnine u stanju i u istoj vrijednosti kao i danas, zbog čega sasvim neosnovano potražuje predmetnu isplatu od tuženika.

Dakle, u odnosu na taj dio zahtjeva razvidno je da tužitelj nije dokazao postojanje općih pretpostavki odgovornosti tuženika za štetu prema odredbi čl.154. st. 1.i čl. 156.st.3.ZOO, zbog čega je isti valjalo odbiti kao neosnovan.

Odluka o troškovima postupka donesena je sukladno odredbi čl. 154. st. 2. u svezi čl. 155. st. 1. ZPP-a.

Kao opravdane troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice sud je tužitelju priznao zastupanje po kvalificiranom punomoćniku i to za sastav tužbe prema v.p.s. naznačenoj u tužbi 5935 bodova (Tbr.7.st.1. t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, dalje OT), pristup ročištu od 01. ožujka 2006.g. koje je odgođeno prije početka raspravljanja 50 bodova (Tbr. 9.st.5. OT), za ročišta od 06. travnja 2006.g. i 17. svibnja 2006.g. na kojima se raspravljalo samo o procesnim pitanjima od po 2967,5 bodova (Tbr. 9.st.2. OT), za nazočnost očevidu na licu mjesta od 12. srpnja 2006.g: 5935 bodova (Tbr: 9.st.6. OT), zastupanje na ročištu od 06. studenog 2006. na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima 2967,5 bodova (Tbr.9.st.2. OT). Podneskom od 02. studenog 2006.g. tužitelj je povećao tužbeni zahtjev na iznos od 8.424.000,00 kuna (čl. 36. i 40. st. 1. ZPP-a), dok je i nakon toga popisao trošak od 5935 bodova. Za zastupanje na ročištu glavne rasprave od 16. siječnja 2007.g. na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari 5935 boda (Tbr.9.st.1. OT), za zastupanje na ročištu od 08. ožujka 2007. na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima 2967,5 boda (Tbr. 9.st.2 OT), za zastupanje na ročištu glavne rasprave od 23. travnja 2007. na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari 5935 boda (Tbr.9.st.1 OT). Podneskom od 10. svibnja 2007.godine tužitelj je ponovno povećao tužbeni zahtjev na iznos od 8.599.450,00 kuna te i dalje popisao trošak na 5935 bodova. Za zastupanje na ročištu glavne rasprave od 29. svibnja 2007.g. koje je odgođeno prije početka raspravljanja 50 bodova (Tbr. 9.st.5. OT), za zastupanje na ročištu glavne rasprave od 04. srpnja 2007.g. na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari 5935 bodova (Tbr.9.st.1. OT), za nazočnost očevidu na licu

mjesta od 26. studenog 2007.g. 5935 bodova (Tbr. 9.st.6. OT), za zastupanje na ročištima glavne rasprave od 05. svibnja 2009.g. i 02. lipnja 2009.g. na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari od po 5935 bodova (Tbr.9.st.1. OT), za pristup ročištu od 21. prosinca 2009.g. koje je odgođeno prije početka raspravljanja 50 bodova (Tbr.9.st.5. OT). Podneskom od 21. prosinca 2009.g. tužitelj je ponovno povećao tužbeni zahtjev na iznos od 16.992.061,00 kn te je i dalje popisao trošak na 5935 bodova. Za zastupanje na ročištu glavne rasprave od 02. veljače 2010.godine i 09. ožujka 2010.g. na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari od po 5935 bodova (Tbr. 9.st.1. OT), sastav podnesaka od 02. studenog 2006.g; 08. svibnja 2007.g. i od 21. prosinca 2009.g. od po 5935 bodova, ukupno 891750 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda i pripadajućim paušalom daje iznos od 891.750,00 kuna (PDV od 23% 205.102,50 kn), dakle ukupno iznos od 1.096.852,50 kn. Sastav podnesaka od 22. svibnja 2006., 16. lipnja 2006.g., 08. kolovoza 2007.g. i 24. rujna 2007.g. sud nije priznao jer ti podnesci nisu bili potrebni za vođenje parnice.

Kao opravdane troškove tuženika sud je priznao zastupanje po kvalificiranom punomoćniku i to za zastupanje na ročištu od 01. ožujka 2006.g. koje je odgođeno prije početka raspravljanja 50 bodova (Tbr. 9.st.5.OT), za ročišta od 06. travnja 2006.g. i 17. svibnja 2006.g. na kojima se raspravljalo samo o procesnim pitanjima od po 3263,5 bodova (Tbr.9. st.2.OT i Tbr. 36.st.1.OT), za nazočnost očevidu na licu mjesta od 12. srpnja 2006.g. 6527 bodova (Tbr.9.st.6. i Tbr.36.st.1.OT), za zastupanje na ročištu od 06. studenog 2006.g. na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima 3263,5 bodova (Tbr. 9.st.2. OT), za zastupanje na ročištu od 16. siječnja 2007.g. na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari 6527 bodova (Tbr.9.st.1. i st. 35. OT), za zastupanje na ročištu od 08. ožujka 2007.g. na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima 3263,5 bodova (Tbr.9.st.2. i Tbr.35.st.1 OT), za zastupanje na ročištu gl. rasprave od 23. travnja 2007.g. na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari 6527 bodova (Tbr. 9.st.1. i Tbr. 35.st.1. OT), za zastupanje na ročištu od 04. srpnja 2007.g. na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari 6527 bodova (Tbr. 9.st.1. i Tbr. 35.st.1. OT), za nazočnost očevidu na licu mjesta od 26. studenog 2007.g. 6527 bodova (Tbr. 9.st.6. i Tbr. 35.st.1. OT), za zastupanje na ročištima glavne rasprave od 05. svibnja 2009.g. i 02. lipnja 2009.g. od po 6527 bodova (Tbr.9.st.1. i Tbr.35.st. 1. OT), za zastupanje na ročištu glavne rasprave od 02. veljače 2010. i 09. ožujka 2010.g. na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari od po 6527 bodova (Tbr. 9.st.1. i Tbr. 35.st.1. OT), sastav podneska od 08. lipnja 2006.g. 50 bodova (Tbr.8.st.3 OT), sastav podneska od 15. siječnja 2007.g. 6527 bodova (Tbr.8.st.1. OT i Tbr. 35.st.1. OT), sastav podneska od 11. rujna 2007.g. 50 bodova (Tbr.8.st.3. OT), ukupno 78474 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda i pripadajućim paušalom daje iznos od 784.740,00 kuna (PDV od 23% 180.490,20 kn), dakle ukupno iznos od 965.230,20 kuna.

U odnosu na tužiteljev uspjeh u postupku za istaći je da u pogledu osnova sud isti ocjenjuje s 50%, budući je u postupku imao dva zahtjeva, nenovčani u kojem je uspio, i novčani u kojem nije uspio. U odnosu na tužiteljev uspjeh na ime visine, za istaći je da je sud imao u vidu da je uz nenovčani zahtjev tužitelj postavio i procesnu facultatis alternativu, pa kako je odredbom čl. 40. st. 1. ZPP-a propisano da u tom slučaju se kao v.p.s. uzima visina novčane svote, sud je uspjeh u odnosu na visinu odredio prema omjeru dosuđenog nenovčanog zahtjeva te tuženikove alternative, prema konačno postavljenom zahtjevu u podnesku od 21. prosinca 2009.godine. Prema istom visina tužbenog zahtjeva je postavljena na iznos od 16.992.061,00 kn (čl.36.ZPP-a). Stoga je tužiteljev uspjeh u odnosu na visinu sud utvrdio od 14%. Konačni uspjeh, kako u odnosu na osnov tako i visinu, sud ocjenjuje s 32%. (50% + 14%=64/2=32%), što u odnosu na naprijed priznate troškove od 1.096.852,50 kuna daje iznos od 350.992,80 kuna.

Troškovi tuženika (965.230,00 kuna) prema njihovom uspjehu od 68% daju iznos od 656.356,40 kuna.

Kao rezultat prijeboja, valjalo je naložiti tužitelju da tuženicama isplati iznos od 305.363,60 kuna.

U Kninu, 24. ožujka 2010.godine

SUDAC:

Ana Jeleč-Pecirep

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa. Žalba se podnosi Županijskom sudu u Šibeniku, putem ovog suda u tri jednaka primjerka.

DNA:

1. Tužitelj po punomoćniku.
2. Tuženici 1. i 2. po punomoćniku.

Ispravnost ovog prijepisa
svjedoči ovjerava
Upravitelj
sudsko pisarnice

OPĆINSKI SUD U KNINU

27. 11. 2012

dana

GŽ - 1271/2010 - 2

GOSI. MATIĆ

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ŠIBENIKU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Šibeniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Gorana Stošić, kao predsjednika vijeća, suca izvjestitelja Višnje Devčić i Jagode Renje, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Poljoprivredne zadruge "Orlovača" iz Kijeva, zastupane po punomoćniku Tomislavu Burić, odv. u Šibeniku, protiv tuženika: 1. Komunalnog poduzeća d.o.o. Knin, Kralja Dmitra Zvonimira 11, i 2. Grada Knina, dr. Franje Tuđmana 2, zastupanih po punomoćniku Šimi Mrdeža, odv. u Šibeniku, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Kninu od 24. ožujka 2010. god., pod br. P - 592/05, na sjednici vijeća održanoj dana 12. studenog 2012. god.,

presudio je

Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja, te se u osporenom dijelu (toč. II. i III. izreke) potvrđuje presuda Općinskog suda u Kninu od 24. ožujka 2010. god., pod br. P - 592/05.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška podnesene žalbe.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja, pa je naloženo tuženicima da u roku od 60 dana na dijelu nekretnine u vlasništvu tužitelja, označene kao čest. zem. 4223/1 K.O. Knin, solidarno poduzmu društveno opravdane mjere pobliže navedene u toč. I. izreke, te je određeno da se tuženici alternativno mogu osloboditi te obveze ako tužitelju solidarno isplate procijenjene troškove poduzimanja navedenih mjera u iznosu od 2.385.652,70 kn (toč. I. izreke), dok je u preostalom dijelu, tužbeni zahtjev tužitelja odbijen, i to baš u dijelu kojim isti traži naknadu prekomjerne štete do dana podnošenja tužbe u iznosu od 9.736.999,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 30. srpnja 2005. god. do konačne isplate, a od tada pa na dalje, dok ne budu poduzete društveno opravdane mjere, za svaku daljnju godinu u veličini od 5 % od navedenog iznosa štete, odnosno u iznosu od po 486.850,00 kn godišnje sa zakonskom zateznom kamatom od 31. srpnja 2005. god. do konačne isplate (toč. II.

izreke). Tužitelj je ujedno obavezan na naknadu patničnog troška tuženima u iznosu od 305.363,60 kn (toč. III. izreke).

Protiv te presude žalbu je podnio tužitelj, pobijajući je zbog svih žalbenih razloga iz odredbe čl. 353 st. 1 Zakona o parničnome postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, dalje: ZPP), pa je predložio da se pobijana presuda preinači, na način da se njegov tužbeni zahtjev u cijelosti prihvati, ili podredno, da se ista ukine i predmet vrati na ponovni postupak i suđenje, i to pred drugim sucem i drugim sudom, jer da u odnosu na uređujućeg suca postoje razlozi za izuzeće iz odredbe čl. 71 st. 1 toč. 7 ZPP, kao i razlozi za delegaciju Općinskog suda u Kninu.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Kako iz podataka predmetnog spisa proizlazi da je o gore navedenom prijedlogu za izuzeće uređujućeg suca, već odlučeno rješenjem predsjednika Županijskog suda u Šibeniku od 27. svibnja 2010. god., pod br. 22 Su – 365/10 (list 292 spisa), to se ovaj drugostupanjski sud s istim više nije imao potrebe baviti.

Nadalje, makar tužitelj predmetnom žalbom pobija prvostupanjsku presudu u cijelosti, iz sadržaja žalbe proizlazi da se ista, između ostalog, odnosi i na odbijajući dio njegovog tužbenog zahtjeva iz toč. I. izreke te presude, vezano uz površinu nekretnine na kojoj treba poduzeti dosuđene društveno opravdane mjere i odvoz zagađene, odnosno, dovoz nove zemlje određene količine i kvalitete, kao i odvoz kamena i otpadnog materijala (nasipa) koji je služio za zaštitu postojećih objekata (tužitelj je tražio poduzimanje tih mjera na površini od 8.795 m², a sud je utvrdio da se radi o ukupnoj površini od 3625 m², uključujući i površinu odvodnog kanala od 230 m²), kao i vezano uz dio fakultativne obveze tuženika isplatom procijenjenih troškova poduzimanja navedenih mjera (tužitelj je tražio isplatu iznosa od 4.820.652,70 kn, a sud je dosudio iznos od 2.385.652,70 kn).

Međutim, kako je o gore navedenom dijelu tužbenog zahtjeva tužitelja prvostupanjski sud očito omaškom propustio odlučiti, te kako tužitelj u zakonskom roku nije tražio donošenje dopunske presude, to se ima smatrati da je tužbeni zahtjev u tom dijelu povukao, zbog čega se i njegova žalba u tom dijelu ukazuje bespredmetnom, a toč. I. izreke prvostupanjske presude pravomoćnom (dosuđujući dio), s obzirom da je tuženici žalbom nisu osporili.

U odnosu na preostali odbijajući dio pobijane presude (toč. II. izreke), ovaj drugostupanjski sud nalazi da isti nije donesen uz bitne povrede na koje se tužitelj u žalbi poziva. Ovo iz razloga jer su u obrazloženju te presude navedeni jasni i potpuni razlozi o svim odlučnim činjenicama, koji međusobno ne proturječe, kao ni sadržaju izvedenih dokaza, i jer je prvostupanjski sud valjano obrazložio koje činjenice važne za odluku smatra istinitim te na čemu temelji tu svoju ocjenu, a o tome koje će činjenice uzeti kao dokazane, pa prema tome i koje će dokaze izvesti, odlučuje sud prema svom slobodnom uvjerenju, i to na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, ali i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a što je prvostupanjski sud u konkretnom slučaju i učinio. Pri tome, svoje temeljno utvrđenje nije utemeljio i na rezultatima raspravljanja drugog postupka, kao što to pogrešno u žalbi ističe tužitelj, pozivajući se na spis ovoga suda pod br. PŽ – 200/10 (navedena oznaka predmeta prema upisniku Županijskog suda u Šibeniku niti ne postoji), s obzirom da navedena okolnost niti ne proizlazi iz obrazloženja pobijane presude.

Prema tome, kako pobijani dio prvostupanjske presude nije donesen uz bitne povrede na koje se tužitelj u žalbi poziva, kao niti uz neke druge bitne povrede iz odredbe čl. 354 st. 2 ZPP, na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti (ovlaštenje iz odredbe čl. 365 st. 2 ZPP), to se žalba podnesena zbog ovog žalbenog razloga ukazuje neosnovanom.

Neosnovani su i žalbeni prigovori pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime, navedenim dijelom tužbenog zahtjeva tužitelj je temeljem odredbe čl. 156 st. 3 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 93/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01, dalje ZOO) tražio naknadu prekomjerne štete, i to do dana podnošenja tužbe u ukupnom iznosu od 9.736.999,00 kn, od čega iz osnova umanjenja vrijednosti otvorenim kanalizacijskim ispustom zagađene površine čest. zem. 4223/1 K.O. Knin s desne strane tog ispusta i odvodnog kanala, odnosno, razliku između cijene tog zemljišta u normalnim uvjetima i cijene reducirane zbog nastalog zagađenja, u iznosu od 630.000,00 Eur, zatim iz osnova umanjenja vrijednosti preostalog dijela te nekretnine iz istog razloga u iznosu od 661.161,00 Eur, te iz osnova troškova izrade i održavanja nasipa i protočnosti odvodnog kanala te sanacije terena u iznosu od 61.200,00 Eur, sve plativo u kunsjoj protuvrijednosti, kao i naknadu prekomjerne štete za ubuduće, dok ne budu poduzete društveno opravdane mjere iz toč. I. izreke prvostupanjske presude, u iznosu od po 486.850,00 kn godišnje.

Navedeni dio tužbenog zahtjeva tužitelj je utemeljio na tvrdnji da je vlasnik čest. zem. 4223/1 K.O. Knin, što da bi odgovaralo nekretninama oznake čest. zem. 321/1 i 327 te čest. zgr. 948 i 952, sve K.O. Kninskopolje, u naravi tvornica stočne hrane, silos i dvorište, koje nekretnine da je stekao Ugovorom o kupoprodaji od 24. studenog 2004. god., zaključenog u stečajnom postupku sa stečajnim dužnikom Aropreradom d.d. Knin, a temeljem kojeg da se kao vlasnik i uknjižio 17. prosinca 2004. god. te stupio u posjed tih nekretnina, kao i na tvrdnji da preko dijela tih nekretnina prelazi kanalizacijski ispust u vidu otvorenog kanala nedovršenog sustava kanalizacije Grada Knina (na koji da je spojeno 1100 domaćinstava, srednjoškolski centar, osnovna škola i sam tužitelj), iz kojeg da se sadržaj fekalija i drugih otpadnih voda širi na njegovo zemljište, nanoseći mu prekomjernu štetu, i to u obujmu iznad onog kojeg bi trebao trpjeti u slučaju da je kanalizacijski sustav Grada Knina dovršen.

Prema razlozima obrazloženja pobijane presude, prvostupanjski je sud tužbeni zahtjev tužitelja u navedenom dijelu odbio, nalazeći da u konkretnom slučaju nema, kako štetne radnje na strani tuženika, tako niti štete na strani tužitelja. Ovo iz razloga jer da su predmetne nekretnine u trenutku kupoprodaje iz 2004. god. bile u istom stanju u kakvom se i danas nalaze, a takvo stanje da postoji već 30 godina, te da su u potpunosti zapuštene, jer da tužitelj od kupoprodaje na istima nije poduzeo nikakvu gospodarsku aktivnost, osim što da je dio kupljenih nekretnina u međuvremenu otudio (trgovačkom društvu " Lidl " d.o.o. Hrvatska). Osim toga, da će poduzimanjem dosuđenih društveno opravdanih mjera biti u cijelosti otklonjene posljedice navedenog kanalizacijskog ispusta, dok glede štete iz osnova izrade i održavanja nasipa te protočnosti kanala i sanacije zemljišta, da tužitelj u postupku nije s ničim dokazao da je taj nasip upravo on i izgradio, te da bi vršio radove na održavanju istog, kao i održavanju odvodnog kanala, i radi sanacije zemljišta.

Naime, polazeći od činjenice da je tužitelj predmetne nekretnine kupio po načelu " viđeno – kupljeno " bez prava na bilo kakve naknadne prigovore, a što proizlazi iz toč. VII. Ugovora o kupoprodaji od 24. studenog 2004. god. (list 30 spisa), da se iste po pitanju zagađenosti zbog postojanja otvorenog kanalizacijskog ispusta Grada Knina danas nalaze u istom stanju u kojem su se nalazile u vrijeme kupoprodaje, odnosno, da takvo stanje postoji već zadnjih 30 godina, te da tužitelj na istima od kupoprodaje do danas nije poduzeo bilo kakvu gospodarsku aktivnost, pa tako niti radnje radi izgradnje, odnosno, održavanja od ranije postojećeg nasipa, kao niti radnje radi održavanja odvodnog kanala i sanacije zemljišta, jer iste u postupku nije s ničim dokazao, pravilnim se ukazuje zaključak prvostupanjskog suda o neosnovanosti tog dijela tužbenog zahtjeva tužitelja, utemeljen na utvrđenju da u konkretnom slučaju nema, kako štetne radnje na strani tuženika, tako niti utužene štete na strani tužitelja.

Kako tužitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost činjeničnih utvrđenja i zaključaka prvostupanjskog suda, kao i na toj osnovi pravilnost primjene materijalnog prava, jer se u žalbi samo bavi subjektivnom preocjenom izvedenih dokaza, to se njegova žalba, podnesena zbog žalbenih

razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, također ukazuje neosnovanom.

Zakonita je i odluka o parničnome trošku, kako glede osnova (čl. 154 st. 2 ZPP), tako i glede odmjerene visine (čl. 155 st. 1 ZPP).

Iz navedenih je razloga žalbu tužitelja kao neosnovanu valjalo odbiti te primjenom odredbe čl. 368 st. 1 ZPP odlučiti kao u izreci.

Odluka o žalbenom trošku tužitelja temelji se na odredbi čl. 166 st. 1 ZPP.

U žalbom neosporenom dijelu (toč. I. izreke), prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

U Šibeniku, 12. studenog 2012. god.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Goran Stošić, v.r.

Suglasnost ovog prijepisa
s izvornikom ovjerava:
Ovlašteni službenik:

Tbr. 39 Tarife ^[1]

TUMAČENJE TBR. 39 TARIFE O NAGRADAMA I NAKNADI TROŠKOVA ZA RAD ODVJETNIKA
(NN 25/95, 92/99)

U slučaju kada odvjetnik ima zaključen ugovor o zastupanju sa strankom kojom uglavljuje nagradu u postotnom iznosu, a priznati parnični trošak iznosi više od dosuđene glavnice s kamatama, tada se odvjetniku ima priznati cijeli dosuđeni parnični trošak po odbitku gotovih izdataka stranke.

Podnositeljica molbe za tumačenje navodi da je zaključila ugovor o zastupanju dana 12. ožujka 2002. godine u kojem je uglavljeno da stranke potpisnice tog ugovora određuju honorar za odvjetničko zastupanje u određenom postotku.

U vrijeme zaključenja ugovora primjenjivala se Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 87/93, 16/94 i 11/96; dalje: Tarifa).

Tbr. 39.a Tarife dopuštao je da u imovinsko pravnim stvarima odvjetnici mogu sa strankom ugovoriti nagradu za rad i u razmjeru s uspjehom u postupku odnosno u pravnim radnjama koje će za stranku poduzeti.

Na temelju navedenog tarifnog broja, a vodeći računa da je u konkretnom slučaju sklopljen između stranaka ugovor, Upravni odbor je zauzeo stajališta da kada priznati parnični trošak iznosi više od dosuđene glavnice sa kamatama, tada se odvjetniku ima priznati cijeli dosuđeni parnični trošak po odbitku gotovih izdataka stranke.

Upravni odbor Hrvatske odvjetničke komore ovlašten je davati objašnjenja o primjeni Tarife, kao i tumačiti Tarifu na temelju toč. 18. Tarife.

UPRAVNI ODBOR HOK, posl. br. 6609/2007 od 8. prosinca 2007.

Source URL: <http://www.hok-cba.hr/hr/tbr-39-tarife-1>

Links

[1] <http://www.hok-cba.hr/hr/tbr-39-tarife-1>

Tumačenje Tbr. 39. toč. 3. i Tbr. 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ^[1]

I

Tumačenje Tbr. 39. toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

1. Pri obračunu nagrade prema Tbr. 39. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika osnovicu za obračun nagrade čini zbroj glavnice i kamata, dok dosuđeni trošak zastupanja pripada odvjetniku.
2. Odvjetnik ima pravo naplatiti od stranke u slučaju iz toč. 1. trošak zastupanja samo ako je taj trošak dosuđen i dospio za naplatu ili je pak naplaćen. Trošak zastupanja je dospio kada se može naplatiti ovršnim putem.
3. U slučaju zaključenja ugovora između odvjetnika i stranke sukladno odredbi Tbr. 39. toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, obveza obračuna nastaje u trenutku ostvarenja - ispunjenja uvjeta iz toč. 2. ovog Tumačenja.

II

Tumačenje Tbr. 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

1. Potpisivanjem punomoći, odvjetnik i stranka zaključuju ugovor o nalogu.
2. Odvjetnik je obvezan obračunati nagradu za svoj rad kada ispuni nalog stranke u cijelosti.
3. Odvjetnik je ispunio nalog stranke pravomoćnom i ovršnom odlukom u pravnoj stvari i/il otkazom zastupanja i/ili opozivom punomoći odvjetniku.
4. Odvjetnik ima pravo od stranke tražiti predujam nagrade za zastupanje i prije ispunjenja naloga.
5. Iznos plaćenog predujma za zastupanje odvjetnik je dužan uračunati u obračun po ispunjenju naloga stranke.

Napomena:

Tumačenja su usvojena na sjednici UO HOK 13. studenog 2010. godine i potvrđena na sjednici UO HOK 17. ožujka 2011. godine.

Source URL:

<http://www.hok-cba.hr/hr/tumacenje-tbr-39-toc-3-i-tbr-43-tarife-o-nagradama-i-naknadi-troskova-za-rad-odvjetnika>

Links

[1] <http://www.hok-cba.hr/hr/tumacenje-tbr-39-toc-3-i-tbr-43-tarife-o-nagradama-i-naknadi-troskova-za-rad-odvjetnika>